

שבת דף לה

	רבה	רב יוסף
בין השמשות	¾ מיל	2/3 מיל
חלתא	חלתא בת 2 כורי שרי לטלטולה, ובת 3 כורי אסור לטלטולה.	בת 3 כורי נמי שרי, בת 4 כורי אסור.

כור=30 סאה = בין 248-432 ליטר
 דברי אבבי ששונה ממה שנאמר למעלה: אמר אבבי: בעי מיניה דמר (רבה) בשעת מעשה, ואפילו בת תרי כורי לא שרא לי שאלה על מעשה רבה: כמאן?

תשובה: כהאי תנא, דתנן: כוורת הקש וכוורת הקנים ובור ספינה אלכסנדרית, אף על פי שיש להם שולים והן מחזיקות ארבעים סאה בלח שהן כוריים ביבש - טהורים.
 דיוק מהמשנה שהביאו: אמר אבבי: שמע מינה - האי גודשא תילתא הוי

מעשה עם רבא: אבבי חזייה לרבא דקא דאוי למערב קושי של אבבי: אמר ליה: והתניא כל זמן שפני מזרח מאדימין!
תשובת רבא: אמר ליה: מי סברת פני מזרח ממש? לא, פנים המאדימין את המזרח.

גירסה אחרת של אותו מעשה: איכא דאמרי מעשה עם אבבי: רבא חזייה לאבבי דקא דאוי למזרח, קושי של רבא: אמר ליה: מי סברת פני מזרח ממש? פנים המאדימין את המזרח! וסימניך כוותא.

אמר רב יהודה אמר שמואל: בין השמשות דרבי יהודה כהנים טובלין בו.
שאלה: למאן?
תשובה: אילימא לרבי יהודה - ספקא הוא! אלא בין השמשות דרבי יהודה לרבי יוסי כהנים טובלין בו.

קושי: פשיטא!
תירוץ: מהו דתימא: בין השמשות דרבי יוסי - מי שך שייך בדברי יהודה, קא משמע לן: דשלים בין השמשות דרבי יהודה, והדר מתחיל בין השמשות דרבי יוסי.
הכרעת ההלכה: אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: הלכה כרבי יהודה לענין שבת, והלכה כרבי יוסי לענין תרומה.
קושי: בשלמא הלכה כרבי יהודה לענין שבת - לחומרא, אבל לענין תרומה מאי היא? אילימא לטבילה - ספקא היא!
תירוץ: אלא לאכילת תרומה, דלא אכלי כהנים תרומה עד דשלים בין השמשות דרבי יוסי.

עוד הגדרות לבין השמשות: אמר רב יהודה אמר שמואל: כוכב אחד - יום, שנים - בין השמשות, שלשה - לילה. תניא נמי הכי: כוכב אחד - יום, שנים - בין השמשות, שלשה - לילה. אמר רבי יוסי: לא כוכבים גדולים הנראין ביום, ולא כוכבים קטנים שאין נראין אלא בלילה, אלא בינונים.
עוד הלכה בנושא: אמר רבי יוסי ברבי זבידא: העושה מלאכה בשני בין השמשות - חייב חטאת ממה נפשך.
איך אפשר להבחין מתי ביה"ש: אמר ליה רבא לשמעיה: אתון דלא קים לכו בשיעורא דרבנן, אדשימשא אריש דיקלי - אתלו שרגא. ביום המעונן מאי? במתא חזי תרנגולא, בדברא - עורבי, אי נמי אדאני

תנו רבנן, שש תקיעות תוקעין ערב שבת:
 ראשונה להבטיל את העם ממלאכה שבשדות,
 שניה - להבטיל עיר וחנויות,
 שלישית - להדליק את הנר, דברי רבי נתן.
 רבי יהודה הנשיא אומר: שלישית לחלוץ תפילין.
 ושוהה כדי צליית דג קטן, או כדי להדביק פת בתנור, ותוקע ומריע ותוקע ושובת.
 אמר רבן שמעון בן גמליאל: מה נעשה להם לבבליים, שתוקעין ומריעין ושובתין - מתוך מריעין. תוקעין ומריעין? הוו להו חמשה! - אלא: שתוקעין, וחוזרין ותוקעין, ומריעין ושובתין מתוך מריעין - מנהג אבותיהן בידיהן.

אמר רבי יוסי ברבי חנינא : שמעתי שאם בא להדליק אחר שש תקיעות - מדליק, שהרי נתנו חכמים שיעור לחזן הכנסת להוליך שופרו לביתו.
קושי: אמר לו : אם כן, נתת דבריך לשיעורין!
תירוץ: אלא : מקום צנוע יש לו לחזן הכנסת בראש גגו, ששם מניח שופרו, לפי שאין מטלטלין לא את השופר ולא את החצוצרות
קושי: והתניא : **שופר מיטלטל וחצוצרות אינם מיטלטלין!**
תירוץ: אמר רב יוסף לא קשיא, כאן - ביחיד, כאן - בציבור.

